

band

BOS

MdR, Jazzgeschiedenis 660. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 1, Ornette Coleman, deel 6 van 12. Van 1920 tot 1945 werd jazz, enkele uitzonderingen daargelaten, gezien als dansmuziek, entertainment. Terwijl vooral musici hun werk toch wel eens Kunst vonden. Dat durfden ze hooguit tegen elkaar voorzichtig eens te zeggen. Frustraties dus.

Na 1945 veranderde dat, Dizzy Gillespie, Charlie Parker, Thelonious Monk voorop, beschouwden zich als kunstenaars - en terecht natuurlijk - maar functioneerden -economie!- nog steeds in de entertainment-wereld. Er was nog altijd de combinatie met showbusiness: showgirls, films, dance-routines, en comedians in clubs en theaters. Zelfs Miles Davis -over hem in hoofdstuk 2 voor dit tijdvak in deze jazzgeschiedenis - speelde in 1970 nog in clubs. Ornette Coleman was de eerste of een van de eersten, die, met alle financiële consequenties die het gevolg waren, na 1960 dat circuit verlieten. Met een Amerikaanse uitzondering in '64, maar hier betrof het een Art Club, en '65, maar dat ging over Europa waar het heel anders was. Parijs en Stockholm. Ook wat deze instelling betreft was Ornette Coleman een baanbreker.

Don Cherry-pocket cornet, Ornette Coleman-altsaxofoon, Charlie Haden-bas, Ed Blackwell-drums voor Atlantic in NYC, 26 juli 1960, een session waarvan enkele stukken op de LP 'This is our music' verschenen. Dit is "The legend of Bebop".

plaat 1

Ornette Coleman Quartet: The legend of Bebop (Ornette Coleman)
2/2 - 7:17 - Atlantic SD 1572

"The legend of Bebop". Ornette Coleman speelde zonder uitzondering eigen composities. Nee, er is één uitzondering, en het is niet duidelijk waarom hij bij deze session dit stuk speelde, George Geršwin's "Embraceable you".

plaat 2

Ornette Coleman Quartet: Embraceable you (G + I Geršwin)
2/1 - 4:39 - London LTZ-K 15228

*De
frustratie
bleef dus!*

"Embraceable you" van Gershwin, het Ornette Coleman Quartet voor Atlantic in NYC, 26 juli 1960. Gaan we naar de 2e augustus, nog steeds voor de LP 'This our music'. Het derde en laatste stuk van de session is, hoewel bijna helemaal geïmproviseerd, het idee van de totaliteit van de conceptie/uitvoering waar ik al over sprak in deel 3 van dit hoofdstuk. "Beauty is a rare thing".

zelfde

Ornette Coleman Quartet: Beauty is a rare thing (O.Coleman) 1/2 - 7:15 - idem

"Beauty is a rare thing", het Ornette Coleman Quartet op 2 augustus 1960 voor Atlantic in NYC. Don Cherry-pocket-cornet, Ornette Coleman-altsaxofoon, Charlie Haden-bas, Ed Blackwell-drums.

Gunther Schuller ontwikkelde in 1957 het idee 'Third stream music' - een muziekstijl waarbij jazztechnieken en stijlen gecombineerd werden met die uit de Europese/Westerse kunstmuziek. Gunther Alexander Schuller, in vroegere Jazzgeschiedenis-afleveringen sprak ik al korter of wat langer over hem, is 22 november 1925 in NYC geboren, studeerde theorie, fluit en hoorn. Op hoorn werd hij professional in 1943 in het orkest van 't American Ballet Theater. Volgden het Cincinnati Symphony Orchestra -'43-'45- en het orkest van de Metropolitan Opera -1945-1959-. Al die tijd had hij grote belangstelling voor jazz, hoorde in '43 de historische band van Earl Hines met Dizzy Gillespie, Charlie Parker en Sarah Vaughan. In 1950 speelde hij mee in de laatste Miles Davis-session ^{vdm} ~~van~~ 'The birth of the cool'-band. Later bij sessions van Dizzy Gillespie, het Modern Jazz Sextet en nog heel wat meer.

Van 1967 tot en met 1977 was hij president van het New England Conservatory, deed daar o.a. re-creatie projecten met muziek van Scott Joplin -zijn opera TreeMonisha-, Paul Whiteman, Duke Ellington en Jelly Roll Morton. Muziek van Morton voerde hij met een Conservatory Band ook uit bij een Europese toernee, o.a. in het Amsterdamse Concertgebouw. Schuller is componist, arrangeur en dirigent, beweegt zich op vele terreinen, en schreef twee standaardwerken: Early Jazz, en The Swing Era.

In 1960 bood Atlantic Gunther Schuller de mogelijkheid zijn Third Stream Music-ideeën te verwezelijken op een LP. Hijzelf nam drie werken voor zijn rekening, en één ging er naar Jim Hall, een Anton von Webern-adept, die in de verschillende ensembles ook gitaar speelde. De sessions waren in NYC op 19 en 20 december '60, als afsluiting vandaag hoort u een werk van Gunther Schuller, onder zijn leiding gespeeld door Ornette Coleman-alt saxofoon, Jim Hall-gitaar, Alvin Brehm en Scott LaFaro-bas, Sticks Evans-drums, en het Contemporary String Quartet: Charles Libove-1e viool, Roland Vamos-2e viool, Harry Zaratzian-altviool, Joseph Tekula-cello. Het stuk heeft een A-B-A vorm waarbij de laatste A de achteruit gespeelde eerste A is. Van Gunther Schuller "Abstraction".

plaat 3

Gunther Schuller: Abstraction (Gunther Schuller)
171 - 4:10 - Atlantic SD 1365

"Abstraction" van Gunther Schuller, 19 december 1960 onder zijn leiding gespeeld voor Atlantic in NYC door Ornette Coleman-alt saxofoon, Jim Hall-gitaar, Alvin Brehm en Scott LaFaro-bas, Sticks Evans-drums en het Contemporary String Quartet. Een van de stukken die de volgende dag werden opgenomen, Schuller's "Variations on a theme of Thelonious Monk" hoort u aan het begin van de volgende aflevering. Dit was Jazz-geschiedenis 660, Michiel de Ruyter.

0 0 0 0 0